

ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1951 ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

Φίλοι ἑταῖροι,

Ἐπέρωτο καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος νὰ μὴ ἀφήσῃ ὁ Χάρων ἀπικραντον τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν, ἐκ τῶν κόλπων τῆς ὁποίας ἀπήγαγεν εἰς τὴν αἰωνιότητα ἀρκετὰ καὶ ἐπίλεκτα αὐτῆς μέλη.

Ἐν πρώτοις ἔσχομεν τὸ ἀτύχημα νὰ χάσωμεν παλαιὸν καὶ πολύτιμον ἑταῖρον, τὸν Γεώργιον Οἰκονόμον, ἄνδρα, ὅστις μὲ ἰδιαιτέραν ἀγάπην περιέβαλλε τὴν Ἑταιρείαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της, ποικιλοτρόπως ὑποβοηθῶν τοὺς σκοποὺς αὐτῆς. Ὁ λαμπρὸς ἐπιστήμων καὶ ἐξαιρετὸς ἄνθρωπος κατεγίνετο, ὡς γνωστόν, εἰδικῶς μὲ τοὺς κλάδους τῆς κλασσικῆς ἀρχαιολογίας, θαυμαστῶς ὅμως ὑπεβοήθει καὶ τὰς Βυζαντινὰς ἐρεῦνας προφρόνως παρέχων τὰς στήλας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, ἣν διηύθυνε, πρὸς δημοσίευσιν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν μὲ ἀνασκαφὰς καὶ Βυζαντινὰ μνημεῖα σχετιζομένων.

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου Οἰκονόμου τὸ Πανεπιστήμιον ἔστερηθη λαμπροῦ διδασκάλου, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐπιφανοῦς μέλους της καὶ ἐξαιρέτου ὄργανοῦ, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία καὶ Ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία ὄτρηοῦ σκαπανέως, ἡ Πατρις πόλις δυσαντικαταστάτου καὶ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία ἀλήστου μνήμης ἑταίρου.

Τῆς συγγενείας ἡμῶν ἐξέλιπε καὶ ὁ Ἰωάννης Κατσουρός, τὸ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ὁποίου κενὸν ἐπὶ μακρὸν θά αἰσθάνεται ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ἰδιαιτέρως ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία. Ὁ Κατσουρός, ἄριστος γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ γλώσσης, ἀνὴρ χρηστός, ἐνθουσιώδης πατριώτης καὶ συγγραφεὺς μελετῶν μὲ τὴν ἱστορίαν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν λαογραφίαν τῆς γενετείρας του νήσου Νάξου σχετιζομένων, πβ. τὰς μελέτας του «Ναξιακὰ ζητήματα» καὶ «Παραδόσεις τῆς Ἀπειράνθου Νάξου», ὑπηρέτησεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα εἴτε ὡς καθηγητῆς καὶ εἴτα γυμνασιάρχης, εἴτε καὶ ὡς ἐπιθεωρητῆς τῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Φωτεινὴ καὶ ἔθνικὴ ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τοῦ ἀοιδίου ἀνδρὸς ὡς διευθυντοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ πολύτιμοι αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Κυπριακῆς νεολαίας καὶ τῶν ἔθνικῶν πόθων τῶν Κυπρίων, ὧν τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἀγῶνας μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει. Διὰ τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν ὁ θάνατός του ὑπῆρξε πλῆγμα βαρύ.

Μετὰ τὸν Κατσουρὸν καὶ ἑτέρου ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ τὴν ἀπώλειαν ἐθρηνήσαμεν, τοῦ μακαρίτου Χριστοῦ Σούλη, ἀνδρός, ὅστις εὐδοκίμως ὑπηρετήσῃ τὴν μέσῃ ἐκπαίδευσιν ἀξιολόγους δημοσιεύσας διὰ τὴν Ἑπειρον μελέτας εἰς τὰ Ἑπειρωτικά Χρονικά, ἀναφερομένας εἰς γλωσσικά, ἱστορικά καὶ λαογραφικά Ἑπειρωτικά ζητήματα.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας ὁ μεταστάς ἐδείκνυε θεομὸν ἐνδιαφέρον μεταδώσας τὴν πρὸς τὰ Βυζαντινὰ ἀγάπην του καὶ εἰς τὸν υἱὸν του, ὅστις χρηστὰς τρέφει ἡ Ἑταιρεία ἐλπίδας ὅτι εἰς τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον θ' ἀναδειχθῆ δόκιμος ἐρευνητῆς τοῦ Βυζαντινοῦ κόσμου.

Καὶ ὁ θλιβερὸς κατάλογος συνεχίζεται. Ἀνὴρ τὸν κερδῶν θεραπεύων Ἑρμῆν, λίαν ὄμως καὶ διὰ τὸν λόγιον ἐνδιαφερόμενος, ὁ Γρηγόριος Ἐμπεδοκλῆς ἐτελεύτησε τὸν βίον ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθήσας τὰς προσπάθειάς καὶ τὴν δρᾶσιν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας.

Τὸν μακαρίτην Ἐμπεδοκλέα ἠκολούθησεν εἰς τὸν τάφον καὶ ἐνθερμὸς ἑραστής τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν, ἐνάρετος πολίτης καὶ λίαν χρήσιμον τῆς κοινωνίας μέλος, ὁ Ἀντώνιος Μαρκόπουλος, μετ' αὐτὸν δὲ καὶ ὁ φιλότεχνος Νικόλαος Μπροῦμης, ὅστις, παλαιὸν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας γενόμενον μέλος, ἐπανειλημμένως πρὸς προαγωγὴν τῶν σκοπῶν αὐτῆς ἐφρόντισε, πολλὰκις πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς συντέλεσας.

Τέλος ἐξαιρετικὴ δέσποινα ποικίλας πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἡμετέρου ἰδρύματος καταβαλοῦσα προσπάθειάς, ἡ αἰμνηστος λογία Μίνα Ἰζαηλώφ, ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τούτου.

Ἡ λύπη ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τόσων πολυτίμων καὶ προσφιλῶν ἐταίρων εἶναι ἄφατος, ἡ δὲ ἀνάμνησίς των θὰ μᾶς μείνῃ ἀγήρω.

Πρὸς παρηγορίαν ἡμῶν ἔστω ὅτι τὸ κενὸν ὄπερ ἀφῆκεν ὁ θάνατός των ἀνεπληρώθη διὰ τῆς κατὰ τὸ διαρροῦσαν ἔτος ἐγγραφῆς εἴκοσι καὶ πέντε νέων ἐκλεκτῶν μελῶν.

Κατὰ τὸ ἡμέτερον καταστατικόν, εἰς τῶν κυρίων σκοπῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας ἡμῶν εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν βυζαντινῶν μελετῶν διὰ τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ περιοδικοῦ καὶ σχετικῶν δημοσιευμάτων. Τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκπληροῦν τὸ Δ. Συμβούλιον κατώρθωσε καὶ ἐφέτος νὰ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα ΚΑ' τόμον τῆς Ἐπετηρίδος, ὅστις περιέχει ἐνδιαφερούσας μελέτας εἰς τὴν Βυζαντινὴν περίοδον ἀναγομένας καὶ ἐν ᾧ δείκνυται ἡ Ἑλληνικὴ εἰς τὰς Βυζαντινὰς ἐρεῦνας συμβολή.

Ἴνα δημοσιευθῆ ὁ τόμος οὗτος, τὸ Δ. Συμβούλιον κατέβαλε μεγίστας προσπάθειάς καὶ τοῦτο, ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς ἀυξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ χάρτου καὶ τῶν τυπογραφικῶν, θὰ καθίστατο δὲ προβληματικὴ ἡ συνέχισις τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς προσπάθειάς, ἂν μὴ προσήρχοντο οἰκονομικῶς ἐπίκουρα διάφορα ἰδρύματα ἐπίγνωσιν τῆς σημασίας τῶν Βυζαντινῶν ἐρευνῶν ἔχοντα. Διὰ τοῦτο θεομὰς καὶ ἀπὸ τοῦ χώρου τούτου ἀπευθύνομεν εὐχαρι-

στίας πρὸς τὴν Πάγκειον Ἐπιτροπὴν, τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν δῆμον Ἀθηναίων καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν ἣν πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἡμῶν παρέσχον οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν.

Κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1951 συνεκροτήθη ἐν Παλέρμῳ τῆς Σικελίας τὸ 8ον Βυζαντινολογικὸν συνέδριον, εἰς ὃ κληθεῖσα μετέσχεν ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία διὰ τοῦ Γενικοῦ γραμματέως κυρίου Φαίδωνος Κουκουλέ, τοῦ ἑτέρου ἀντιπροσώπου τῆς καθηγητοῦ κυρίου Ἰωάννου Παπαδοπούλου κωλυθέντος νὰ μετάσχη ἔνεκα ἀσθενείας.

Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο ὅ,τε ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος ἔκαμεν ἀνακοίνωσιν περὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς κάτω Ἰταλίας καὶ τῶν Βυζαντινῶν ἐθίμων ὡς καὶ οἱ μετασχόντες αὐτοῦ πολυάριθμοι Ἕλληνες μὲ λίαν ἐνδιαφέροντα θέματα εἰς τὴν Βυζαντινὴν περιόδον ἀναγόμενα

Ἡ Ἑταιρεία εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσει ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὰ μέλη τῆς ὅτι μὲ ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον ἠκούσθησαν ἐν Παλέρμῳ αἱ κατὰ τὸ πλεῖστον Ἑλληνιστὶ γενόμεναι ἀνακοινώσεις τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἔτυχον εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς παρὰ τε τῆς ὀργανωτικῆς τοῦ συνεδρίου ἐπιτροπῆς, καὶ μάλιστα τοῦ γραμματέως αὐτῆς καθηγητοῦ Βruno Lavagnini, ὡς καὶ τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν.

Ὁ ἕτερος τῶν σκοπῶν τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, κατὰ τὸ καταστατικόν τῆς, εἶναι ἡ ἐκλαίκευσις τῶν γνώσεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων καὶ ἡ διέγερσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ὑπερχιλιετῆ περιόδον τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας.

Καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκπληροῦν τὸ Δ. Συμβούλιον, ἐφρόντισε νὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν σειρὰ διαλέξεων μὲ βυζαντινῆς ὑποθέσεως θέματα. Οὕτως ὁ κ. Διονύσιος Ζακυθηνὸς ὠμίλησε περὶ τῶν φιλοσοφικῶν ροπῶν καὶ τοῦ μυστικισμοῦ ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα, ὁ κ. Φαίδων Κουκουλές περὶ ἰατρῶν καὶ θεραπευτικῶν μεθόδων κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, ὁ αὐτὸς περὶ τοῦ γάμου παρὰ Βυζαντινοῖς, ὁ κ. Γώργιος Ζώρας περὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, κατὰ ἀνέκδοτον κείμενον, ὁ αὐτὸς περὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διαμορφωθείσῶν νέων πολιτικῶν κατευθύνσεων, ὁ κ. Σάββας Παπαδόπουλος περὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ὡς ποιητοῦ, ὁ κ. Παναγιώτης Τρεμπέλας περὶ τῶν ἐγκαινίων τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ κ. Νικόλαος Τωμαδάκις περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἀραβοκρατίας καὶ τῆς κατ' αὐτὴν καταστάσεως τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἡ κυρία Αἰμιλία Σάροου περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τῆς οσίας Φιλοθέης καὶ ὁ κ. Γεώργιος Μέγας περὶ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς καὶ περὶ Καλλιμάχου καὶ Χρυσορρόης καὶ ἄλλων Βυζαντινῶν παραμυθίων.

Ἐκ παραλλήλου κατὰ τὸ 1951 τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν ἐξέδραμον εἰς Ξυλόκαστρον, ὅπου ἡ Σύμβουλος κυρία Αἰμιλία Σάρου ὠμίλησε πρὸς αὐτὰ περὶ τοῦ ἐκεῖ ναοῦ καὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Μακαρίου.

Κατὰ φθινόπωρον τοῦ διαφεύσαντος ἔτους ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας κ. Φαίδων Κουκουλῆς ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐπεκοινώνησε μετὰ τῶν μελῶν τοῦ ἐκεῖ παραρτήματός μᾶς, τὰ ὁποῖα μετὰ ἐπαινετοῦ ζήλου προσπαθοῦν νὰ προάγουν τοὺς ἐπιστημονικοὺς τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν σκοπούς, ἀντάξιοι συνεχισταὶ τῶν ἀοιδίμων ἐν Βυζαντίῳ προκατόχων τῶν ἀναδεικνύμενοι.

Καὶ κατὰ τὸ πορελθόν, ὅπως καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, ἡ Ἑταιρεία συνέχισε τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπικοινωνίαν της μετὰ ἀναλόγων ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἰδρυμάτων διὰ τε ἀλληλογραφίας ὡς καὶ δι' ἀνταλλαγῆς τῆς Ἑπετηρίδος μὲ τὰ δημοσιεύματα ἐκείνων, προσθέσασα εἰς τὸν σχετικὸν κατάλογον καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν μὲ τὸ περιοδικὸν τῶν ἐν Grotta Ferrata ἀδελφῶν «Bolletino della Badia Greca di Grotta Ferrata».

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1951 ἐπλουτίσθη διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς αὐτὴν βιβλίων ὑπὸ τε Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, κανονικῶς δ' ἐλειτούργησε καὶ ἡ Μυστακίδειος βιβλιοθήκη, ἣν, καὶ μάλιστα τὰ χειρόγραφα της, ἐχρησιμοποίησε σημαντικὸς ἀριθμὸς λογίων καὶ εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

Μνημον τὸ ἡμέτερον ἴδρυμα τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας τῆς ἀλώσεως τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἐτέλεσε καὶ ἐφέτος τὸ ἐθνικὸν μνημόσυνόν του ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τοῦ τε ἀοιδίου τελευταίου ἡμῶν αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ὡς καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἐν τῷ καθολικῷ ναῷ τοῦ χωρίου τῆς Ἀττικῆς Σπάτα, ἔνθα τὸν προσήκοντα λόγον εἶπεν ὁ ἑταῖρος καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κύριος Διονύσιος Ζαχυθηνός.

Ὁ ταμίας ἡμῶν κύριος Γεώργιος Μανσόλας θ' ἀνακοίνωσεν ὑμῖν τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος, ἡ δ' ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ τὴν ἐκθεσίν της, καθ' ἣν πάντα τὰ βιβλία καὶ δικαιολογητικὰ εὐρέθησαν ἐν ἀπολύτῳ τάξει, χάρις εἰς τὴν ἀκριβείαν καὶ τὸν ζήλον τοῦ ἐκ τῶν ἑταίρων ἡμῶν κυρίου Θεοδώρου Γαλάνη.

Τὰ οικονομικὰ τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν κατὰ τὸ 1951 ὑπῆρξαν εὐχάριστα τούτου ὀφειλομένου εἰς τὴν πρόθυμον ὑποστήριξιν τῶν ἑταίρων. Οὕτω τὸ σύνολον τῶν ταμειακῶν εἰσπράξεων συνεποσώθη εἰς δραχμὰς 40.788.000, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκ δραχμῶν 1.839.000 ὑπολοίπου τοῦ προηγούμενου ἔτους 1950. Τὸ σύνολον τῶν πληρωμῶν ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 39.588.000, ἀφέθη δ' οὕτως ὑπόλοιπον μετρητῶν εἰς νέον ἐκ δραχμῶν 1.200.000.

Τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων ἐκ συνδρομῶν, δωρεῶν, πωλήσεων Ἑπετηρί-

δων κτλ. ἔφθασεν εἰς τὸ ποσὸν δραχμῶν 20.546.376, τὸ δὲ τῶν ἐξόδων εἰς τὸ ποσὸν δραχμῶν 3.466.500 μόνον.

Τὰ ρευστὰ διαθέσιμα εἰς τὸ ταμεῖον καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἤδη δραχμαὶ 11.464.500.

Αὐτὰ, φίλοι ἑταῖροι, εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1951 πεπραγμένα. Ὡς ἀντελήφθητε, τὰ τῆς Ἑταιρείας, χάρις καὶ εἰς τὰς προσπάθειάς τῶν ἐταίρων καὶ τὴν ἠθικὴν τῆς κοινωνίας ὑποστήριξιν βαίνουσι σημαντικῶς βελτιούμενα, παρὰ τοὺς δυσκόλους καιροὺς, οὓς διερχόμεθα, ἔλπις δ' ὑπάρχει ὅτι θὰ προαχθῶσι ταῦτα εἰς τὸ μέλλον ἔτι περισσότερον.

Τὸ ἀποχωροῦν Δ. Συμβούλιον εὐχεται, ἵνα τὸ μέλλον νὰ τὸ διαδεχθῇ προαγάγῃ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρείας, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΠΟΥΛΙΤΣΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ

11.464.500	11.464.500
20.546.376	20.546.376
3.466.500	3.466.500
17.079.876	17.079.876

20.546.376	20.546.376
17.079.876	17.079.876
3.466.500	3.466.500
11.464.500	11.464.500

**ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΥΖΑΝ-
ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1 ΙΑΝΟΥΑ-**

Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Ο Ν	ΔΡΧ.
Ταμείον	
Μετρητά υπόλοιπον κατά την 31/12/1951	1.200.000
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	
Λ/σμός καταθέσεων εἰς ὄψιν	10.264.500
Παλιὸν ὑπόλοιπον (ἐκμηδενισθέν) Δρχ. 187.553	1
Χρῶγραφα	
Τὰ φυλασσόμενα παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλά- δος (συμβατικὴ ἀξία)	25
Ἐπετηρίδες	
Ἀξία διαθεσίμων Σωμάτων Ἐπετηρίδων κλπ. Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν	65.500.000
Λευκώματα	
Ἀξία Λευκωμάτων τῆς Ἐταιρείας . . . (συμβατικὴ ἀξία)	50.000
Σήματα	
Ἀξία διαθεσίμων Σημάτων τῆς Ἐταιρείας (κονκάρδες)	350
Ἐπιπλα Γραφείου	5.000
Βιβλιοθήκη	
Διάφορα Συγγράμματα	50.000
Ὑλικά διάφορα	
Τσιγογραφήματα (clichés), πλάκες κλπ.	10.000
	77.079.876
ΕΞΟΔΑ (Δοῦναι)	ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ
Γενικὰ ἔξοδα διαχειρίσεως	
Μισθοὶ καὶ ἀμοιβαὶ Δρχ. 1.250.000	
Διάφορα ἔξοδα	853.500
Προμήθειαι	
Ποσὰ πληρωθέντα δι' εἰσπρακτὰ συνδρομῶν κλπ. . . .	1.363.000
Ἐπί τοῦ ὑπολοίπου Λ/σμοῦ Κέρδη καὶ Ζημίαι εἰς Νέον	17.079.876
	20.546.376

ΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΡΙΟΥ 1951 ΜΕΧΡΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1951

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		ΔΡΧ.
Κεφάλαιον		
Τὸ σχηματισθὲν Κεφάλαιον ὡς οἱ προηγούμενοι Ἴσολογισμοὶ		60.000.000
Κέρδη καὶ Ζημίας		
Ἐπίλοιπον ἀφιέμενον εἰς νέον		17.079.876
		77.079.876
«ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»		ΕΣΟΔΑ (Λαβεῖν)
Εἰσπράξεις ἐκ Συνδρομῶν		6.975.000
Εἰσπράξεις ἐκ Δωρεῶν		7.952.000
Διαφοραὶ ἐκ πωλήσεων Τόμων Ἐπετηρίδων		3.566.000
Διαφοραὶ ἐκ Τόκων		99.000
Ἐπίλοιπον προηγουμένης χρήσεως 1950		1.954.376
		20.546.376

Ἀθῆναι τῇ 8 Φεβρουαρίου 1952

Ὁ Ταμίας
Γ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ
Θ. Γ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Κύριοι Ἐταῖροι,

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν Ὑμῶν, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Ἑταιρείας τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τοῦ ἔτους 1951, ἤτοι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1951 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1951.

Εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν ἐτέθησαν πάντα τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρείας καὶ τὰ διαχειριστικὰ στοιχεῖα αὐτῆς, ἤτοι βιβλίων διπλοτύπων εἰσπράξεων, ἐντάλματα καὶ ἀποδείξεις πληρωμῶν κ.λ.π.

Ἐκ τοῦ γενομένου λεπτομεροῦς ἐλέγχου διεπιστώσαμεν τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔγγραφῶν καὶ τὴν ἀντιστοιχίαν τῶν σχετικῶν ποσῶν τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεων καὶ τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς πρὸς τὰς ἔγγραφάς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καθολικοῦ καὶ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1951.

Ὁφείλομεν ὡσαύτως νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι πανταχοῦ διεγνώσαμεν ἐπαινετὴν προσπάθειαν τῆς Ἑταιρείας, ὅπως ἀνταποκριθῆ πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς, διὰ τῶν διαλέξεων, τῶν ἐκδρομῶν καὶ τῆς ἐπισκέψεως διαφόρων Βυζαντινῶν μνημείων, διὰ τῆς συμμετοχῆς της εἰς τὸ συνέληθόν ἐν Παλέρμῳ διεθνὲς συνέδριον τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν καὶ τέλος διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ αὐτῆς, τῆς Ἑπετηρίδος.

Ὑπὸ τὰ εὐάρεστα συναισθήματα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς ἀξιεπαίνου ἐπιστημονικῆς καὶ πολιτιστικῆς δράσεως τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῆς συνετῆς διαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς, προτείνομεν ὅμως ἐκφρασθῶσι τὰ συγχαρητήρια τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον, τὸν κ. Γενικὸν Γραμματεῆ καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας διὰ τὰς καρποφόρους προσπαθείας καὶ φροντίδας αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν αὐτῆς. Ὅμοίως ὅπως ἐκφρασθῶσιν εὐχαρισταί πρὸς τὸν ἀξιότιμον Κύριον Ταμίαν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν μετ' εὐταξίας διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν συνεχείᾳ προτείνομεν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους 1951 καὶ τὴν κατὰ τὸν Νόμον ἀπαλλαγὴν ἡμῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ
Π. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΑΣ
Γ. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ